

bestemme, om det offentlige Retsmøde skal afholdes om Onsdagen eller om Fredagen, skjøndt det dog er ham, der bedst maa vide, paa hvilken Tid Forholdene i Jurisdictionen og Forretningerne i det Hele taget tillade Retsens Afholdelse. Det forekommer mig virkelig, at man kunde holde Amtet udenfor saadanne mindre vigtige Bestemmelser som denne. Hvad jeg her har ytret, forekommer mig i samme Grad at maatte gjælde med Hensyn til § 7. Denne Paragraph er i Et og Alt stemmende med Bestemmelsen i § 9 i Loven for Kjøbenhavn undtagen med Hensyn til den lille Passus „Elige Foranstaltninger skulle uophølgelig meddeles Amtmanden, der kan ophæve dem“. Det er jo midlertidige Foranstaltninger, hvorom der her er Tale, og der vil derfor i de fleste Tilfælde slet ikke kunne være Spørgsmaal om, at Amtmanden vil kunne hæve dem, idet de meget ofte ere hævede, længe før de komme til Amtmandens Kundskab. Tilfald er jeg vis paa, at man ikke nogeninde vil faae Politimestre, som med nogenlunde Sikkerhed og Energt ville handle paa egen Haand, saalænge man forlanger af dem, at de hver Gang skulle forelægge deres Handlinger for den overordnede, fra Stedet fjernthørende Autoritet. Lad Politimesteren handle paa eget Ansvar og drag ham saa til Ansvar, og det alvorligt, hvis han overskrider sin Competence, men forlang ikke, at han i saadanne Sager strax skal gjøre Anmeldelse og dernæst afvente, om hans Beslutning finder Anklang eller ikke. Det forekommer mig slet ikke at passe med den Aand, der iøvrigt gaaer igjennem denne Lov. — Der er endnu et Punkt, som jeg skal tillade mig at nævne, og som iøvrigt staaer i Forbindelse med Politimesterens Myndighed. Det angaaer Benyttelsen af Politikasens Midler. Man seer jo, at disse i flere Amter betragtes som en Slags Sparebanker, der indkjøbe Obligationer, for at det kan siges, at der haves vel spurnerede Politikasjer; men deres Diemed, som ifølge Lovgivningen er det, at de skulle tjene til Politiets Fremme, seer man ikke, at der bliver gjort Noget for, meget ofte vistnok, fordi vedkommende Politimester, som først skal spørge Amtet og derefter skal afvente Resolution og i det Hele taget documentere Sagen

vidtløstigt, ikke vil have al denne Uæilighed for en saadan mindre Udgifts Skyld, som ikke i og for sig er nødvendig. Amtet har jo Revisionen af Politiregnskabet og kan derigjennem paase, at vedkommende Politimester ikke gaaer ud over sin Competence; det har altsaa rig Anledning til at holde ham til Orden og gjøre ham ansvarlig for de Beløb, som han maatte have anvendt paa en urigtig og ikke med Lovgivningen stemmende Maade. — Til Slutning skal jeg tillade mig at berøre § 5, der omhandler denne Lovs Anvendelse for Landets Vedkommende. Bestemmelsen er affattet i saa milde Udtryk som muligt, idet den jo gaaer ud paa, at der efter Amtsraadets Indstilling „kan udfærdiges Bedtægter, indeholdende flere eller færre af de i foranstaaende § 2 antydede Bestemmelser“. Det forekommer mig dog, at der i høi Grad var Dpfordring til at ombytte dette „kan“ med et „skal“. Man holder sig bestandig tilbage fra at give Landet Paalæg om at faae Politivæsenet i Orden, og saaledes lader man det ogsaa her være Amtscommunens Sag, om den vil eller ikke vil, samtidig med at man fra Regjeringens Side paa den meest usminkele Maade anerkjender, at Politioordningen paa Landet er i en overordentlig slet Tilstand. Der er nylig blevet forelagt os et Lovforslag om Brandevinshandel paa Landet, hvori der tales om den slette og mangelfulde Ordning af Politiet paa Landet som et uemtvisteligt Factum, og det Samme gaaer igjennem alle Regjeringens Motiver. Medens jeg meget godt kan forstaae, at § 5 af Regjeringen er paatenkt som en Introduction til noget Bedre paa Landet, forekommer det mig dog, at denne Introduction kunde gives et saa bestemt Udtryk, at det ialfsald paalagdes Amtsraadene at tage Sagen under Overveielse ved en hele Landet vedkommende Bestemmelse, ved hvilken der iøvrigt gaves Amtsraadet Frihed til at optage saa Meget eller saa Lidt af disse Bedtægter, som det vilde. Ethvert fornuftigt Amtsraad, som saaledes tog Sagen under Forhandling, vilde derved lettere ledes til at gjøre Noget, om end ikke noget meget Betydeligt i denne Sag.